

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

वैशंपायन उवाच ततः क्षिप्तमिवात्मानं मत्वा पार्थोऽभ्यभाषत ॥ कर्णं भ्रातृसमूहस्य मध्ये चलमिव स्थितं ॥ १७ ॥ अर्जुन उवाच अनादृतोपसृष्टानां मनादृतोपजल्पिनां ॥ ये लोकास्तान्हतः कर्णमया त्वं प्रतिपत्स्यसे ॥ १८ ॥ कर्ण उवाच रंगोऽयं सर्वसामान्यः किमत्र तव फाल्गुन ॥ वीर्यश्रेष्ठाश्च राजानो बलधर्मोऽनुवर्तते ॥ १९ ॥ किं क्षेपैर्दुर्बलायासैः शरैः कथय भारत ॥ गुरोः समक्षं यावत्ते हराम्यद्य शिरः शरैः ॥ २० ॥ वैशंपायन उवाच ततो द्रोणाभ्यनुज्ञातः पार्थः परपुरं जयः ॥ भ्रातृभिस्त्वरया श्लिष्टोरणा योपजगाम तं ॥ २१ ॥ ततो दुर्योधनेनापि स भ्रात्रा समरोद्यतः ॥ परिष्वक्तः स्थितः कर्णः प्रगृह्य स शरं धनुः ॥ २२ ॥ ततः स विद्युस्तनितैः सैद्रायुधपुरोगमैः ॥ आवृतं गगनं मेघैर्बलाकापंक्तिहासिभिः ॥ २३ ॥ ततः स्नेहाद्भिरिह्यं दृष्ट्वा रंगावलोकितं ॥ भास्करोप्य नयन्नाशं समीपोपगतान् धनान् ॥ २४ ॥ मेघच्छाया योपगूढस्तु ततोऽदृश्यत फाल्गुनः ॥ सूर्या तपपरिक्षिप्तः कर्णोऽपि समदृश्यत ॥ २५ ॥ धार्तराष्ट्रा यतः कर्णस्तस्मिन्देशे व्यवस्थिताः ॥ भारद्वाजः रूपो भीष्मो यतः पार्थस्ततोऽभवन् ॥ २६ ॥ द्विधारंगः समभवत्स्त्रीणां द्वैधमजायत ॥ कुंतिभोजसुतामो हं विज्ञातार्थाजगाम ह ॥ २७ ॥ तां तथा मोहमापन्नां विदुरः सर्वधर्मवित् ॥ कुंतीमाश्वासयामास प्रेष्याभिश्चंदनोदकैः ॥ २८ ॥ ततः प्रत्यागतप्राणा तावुभौ परिदंशितौ ॥ पुत्रौ दृष्ट्वा सुसंभ्रांतानां न्वपद्यत किंचन ॥ २९ ॥ तावुद्यतमहाचापौ रूपः शारद्वतोऽब्रवीत् ॥ द्वंद्वयुद्धसमाचारे कुशलः सर्वधर्मवित् ॥ ३० ॥ अयं पृथायास्तनयः कनीयान्यां दुर्नंदनः ॥ कौरवो भवता सार्धं द्वंद्वयुद्धं करिष्यति ॥ ३१ ॥ त्वमप्येवं महाबाहो मातरं पितरं कुलं ॥ कथय स्वनरैर्द्राणां येषां त्वंकुलभूषणं ॥ ३२ ॥ ततो विदित्वा पार्थस्त्वां प्रतियोत्स्यति वानवा ॥ वृथा कुलसमाचारैर्न युध्यंते नृपात्मजाः ॥ ३३ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्तस्य कर्णस्य व्रीडावनतमाननं ॥ बभौ वर्षाबुवि क्लिन्नं पद्ममागलितं यथा ॥ ३४ ॥ दुर्योधन उवाच आचार्य त्रिविधायो नीराज्ञां शास्त्रविनिश्चये ॥ सत्कुलीनश्च शूरश्च यश्च सेनां प्रकर्षति ॥ ३५ ॥ यद्ययं फाल्गुनो युद्धेनाराज्ञायोद्धुमिच्छति ॥ तस्मादेषोऽगविषये मयाराज्ये भिषिच्यते ॥ ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ततस्तस्मिन्क्षणे कर्णः सलाजकुसुमैर्घटैः ॥ कांचनैः कांचनेपीठैर्मंत्रविद्धिर्महारथः ॥ ३७ ॥ अभिषिक्तोऽगराज्ये स श्रिया युक्तो महाबलः ॥ सच्छत्रवालव्यजनो जयशब्दोत्तरेण च ॥ ३८ ॥ उवाच कौरवं राजन्वचनं स वृषस्तदा ॥ अस्य राज्यप्रदानस्य सदृशं किं ददानिते ॥ ३९ ॥